

Čís. 74.

Žaloba na nájemce zařízeného bytu o vrácení věcí k zařízení bytu patřících a o náhradu škody za poškození věcí takových náleží před soud, v jehož obvodě jest najatý byt (§ 83 j. n.).

(Rozh. ze dne 5. března 1919, R I 88/19.)

Žalobkyně uvedla ve své žalobě, že žalovaný měl její byt s celým zařízením za měsíční činži 50 K v podnájmu, že nájemní poměr skončil dne 15. října 1918, žalovaný, že jí některé předměty ze zařízení nevrátil, jiné vrátil znehodnoceny a poškozeny, a navrhla, by žalovaný byl uznán povinným, vrátiti jí řadu předmětů a nahraditi 271 K za poškození. Žalovaný namítl nepřislusnost soudu, poněvadž nemá v obvodě dovolávajícího soudu řádného bydliště. — **P r v ý s o u d** (okresní soud v Litoměřicích) vyhověl námitce místní nepřislusnosti soudu a žalobu odkázal. **D ů v o d y:** Dovolávání se tohoto soudu, opírající se o § 83 j. n., není odůvodněno. Podle tohoto ustanovení náleží rozepře z nájmu nebo pachtu pozemků, budov nebo věcí zákonem za nemovité prohlášených před soud, v jehož obvodě jest předmět najatý neb pachtovaný. Nárok touto žalobou vymáhaný odvozuje se ovšem z nájemního poměru stran bytu se zařízením, vztahuje se však na zařízení bytu, tedy na věci movité, ježto se činí nároky z části vlastnické, z části na náhradu škody. Rozepře sama nemá za předmět nemovité věci, nýbrž věci movité, jež nebyly zákonem za nemovité prohlášeny a nemají vlastnost příslušenství dotyčného bytu po rozumu §§ 294 a 297 obč. zák. Na tom nemění ničeho okolnost, že dotyčné movitosti byly pronajaty s bytem za činži jednotnou, jelikož nemovitosti ty nenabýly tímto jednotným pronajmutím nikterak vlastnosti věci nemovité. K rozhodování této rozepře jest proto příslušným jedině soud, u něhož má žalovaný svůj soud obecný. — **R e k u r s n í s o u d** (krajský soud v Litoměřicích) zamítl námitku nepřislusnosti soudu. **D ů v o d y:** Podle § 1109 obč. zák. má nájemce po skončení smlouvy nájemní — že jde již podle obsahu žaloby pouze o poměr podnájemní stran úplně zařízeného bytu, jest nesporno — věc dle inventáře aneb alespoň v tom stavu vrátiti, v němž se jí byl ujal. Vznášeli žalobkyně nároky na vrácení, pokud se týče na náhradu škody z té příčiny, že věci žalovanému s bytem odevzdané scházejí, pokud se týče jsou silně poškozeny, zakládají se tyto nároky na porušení této dle § 1109 obč. zák. na nájemním poměru spočívající povinnosti nájemce. Žaloby toho druhu, náleží dle § 49 č. 5 j. n. před okresní soudy a, jelikož jde o uplatňování práv ze smlouvy nájemní stran bytu a nikoliv o úplně od ní nezávislou žalobu na vrácení věcí, jest příslušným soud, v jehož obvodě jest předmět najatý.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu žalovaného.

D ů v o d y:

Správně doličil již soud rekursní, že tato rozepře jest rozepří nájemní. Než i další podmínka § 83 j. n., že jednati se musí o spor z nájmu nemovitosti, jest splněna. Předmětem nájemní smlouvy byl byt, opatřený ná-

bytkem, nájemné sjednáno bylo jednotně za užívání jak bytu, tak i nábýtku. Nutno proto smlouvu ve všech jejích právních vztazích posuzovati jako celek a dle týchž zákonných předpisů. Které to předpisy jsou, určuje se povahou věci hlavní. Tou byl zajisté byt, takže předpisů platných o nájmu nemovitosti dlužno použiti na celý nájemní poměr, tudíž i ohledně nábýtku. Nelzež připustiti, by projednáváním nároku pro poškození bytu zabýval se jiný soud, než který by dle názoru dovolatelky byl příslušným pro projednávání nároku pro zničení nebo poškození nábýtku.

Čís. 75.

Za členy představenstva výrobních a hospodářských společenstev mohou býti voleny pouze osoby fysické, nikoliv firmy.

(Rozh. ze dne 5. března 1919, R I 96/19.)

Opověď společenstva s ručením obmezeným k zápisu do rejstříku společenstev byla rejstříkovým soudem (obchodním soudem v Praze) vrácena k opravě povoláním kupců jednotlivců a nikoliv jejich firem do představenstva. — Rekursní soud (vrchní zemský soud v Praze) rekursu společenstva nevyhověl. Důvody: Podle opovědi mají býti do rejstříku zapsáni nově koptovaní členové představenstva, mezi jinými i pět firem. Z pojmu firmy v čl. 15 obch. zák. obsaženého vysvítá, že kupec pod svou firmou může provozovati výlučně jen své obchody, že firmy své k jiným účelům použití nesmí, že tudíž firma za člena představenstva výrobního a hospodářského společenstva volena býti nemůže. Kromě toho spočívá udělení úřadu člena představenstva na osobní důvěře. Tuto důvěru může míti pouze určitá osoba fysická, není proto vykonávání toho úřadu náměstkem přípustno. Vůči tomu by spočívalo, kdyby byla ustanovena firma za člena představenstva, vykonávání funkcí jeho v ruce zástupce zvolené firmy, v době zřízení neznámého. Z toho a z ustanovení zákona společenstevního, zejména § 16 (členové představenstva dávají svůj podpis před soudem obchodním), § 17 (o způsobu podpisu společenstevní firmy), § 20 (přísahy vykonávají se jménem společenstva představenstvem), § 21 (o doručování společenstvu do ruky některého člena představenstva), vyplývá, že za členy představenstva výrobního a hospodářského společenstva mohou ustanoveny býti jediné fysické osoby. Učiněná opověď se nesrovnává s tímto na zákoně spočívajícím stanoviskem, pročež oprava rejstříkovým soudem nařízená jest odůvodněna.

Nejvyšší soud dovolacímu rekursu společenstva nevyhověl, poněvadž tu není podmínek § 16 cís. pat. z 9. srpna 1854 č. 208 ř. z., za kterých možno v odpor bráti souhlasná usnesení soudů nižších stolic.

Čís. 76.

V mimosmluvním poměru ručí hromadná osoba za škodu, způsobenou zaviněním její zákonných nebo statutárních zástupců, bezvýjimečně, za škodu, způsobenou zaviněním její pomocníků, jen za podmínek §§ 1314 a násl. obč. zák.